

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **R. M. pre obzvlášť závažný zločin vraždy** podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. marca 2012 v Bratislave dovolanie obvineného R. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. januára 2009, sp. zn. 2To/114/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom zo 16. júla 2008, sp. zn. 1T 27/2008, uznal obvineného R. M. za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 25. septembra 2007 v katastrálnom území obce H., na lesnej ceste, po predchádzajúcej ostrej slovnej hádke prebiehajúcej v osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 406, evidenčné číslo X., MPZ "CZ", predmetom ktorej bolo vyplatenie peňazí v sume 450 000 Sk PhDr. G. S. v prospech R. M. na základe notársky overeného prehlásenia PhDr. G. S. zo dňa 12. júla 2006, v úmysle získať majetkový prospech, po vystúpení z vozidla fyzicky napadol PhDr. G. S. tak, že ho niekoľkokrát udrel päťou a kopol do oblasti hlavy a následne nožom s pravdepodobnou dĺžkou čepele asi 10 cm 24-krát bodol do oblasti hrudníka, krku, chrbta a brucha, čím mu spôsobil mnohopočetné bodné a bodnorené poranenia krku, hrudníka, chrbta, brucha,

s bodnými poraneniami srdca, pľúc, pečene a obličky, ktoré zranenia spôsobili úrazovo krvácajúci šok a boli bezprostrednou príčinou smrti PhDr. G. S., následne telo nebohého odťahol do blízkeho lesného porastu a z miesta činu zobral všetky osobné veci poškodeného PhDr. G. S. a pomocou platobnej karty VISA Electron č. X. vedenej na meno PhDr. G. S. vybral postupne v mestách B., S. a B. finančnú hotovosť 84 000 Sk a 25 000 Kč, ktoré použil pre vlastnú potrebu.

Okresný súd Trenčín obvineného R. M. za to odsúdil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 23 (dvadsaťtri) rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 3 písm. b/ a odsek 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súčasne okresný súd obvinenému R. M. uložil podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky, a to v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd zaviazal obvineného R. M. nahradiť poškodenej E. S. škodu spolu vo výške 82 937 Sk (2 753 €) a 25 000 Kč.

Rozsudok okresného súdu napadol ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obvinený R. M. odvolaním; jeho odvolanie smerovalo proti výroku o vine aj treste.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 15. januára 2009, sp. zn. 2To 114/2008, odvolanie obvineného R. M. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený R. M. dovolanie, ktoré podal pôvodne sám a ktoré neskôr doplnil prostredníctvom súdom ustanoveného obhajcu JUDr. J. P. V dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený R. M. argumentoval tým, že

- sa súdy oboch stupňov nezaoberali jeho námietkou zaujatosti, ktorú podal proti všetkým sudcom Okresného súdu Trenčín 22. februára 2008 a do dnešného dňa o tejto námietke nebolo rozhodnuté, v dôsledku čoho neboli splnené zákonné podmienky na to, aby okresný súd prijal obžalobu a rozhodol,

- člen senátu odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne JUDr. D. E. mal byť vylúčený z konania, nakoľko pracoval v advokátskej kancelárii A. kde pracuje dcéra a zať zavraždeného PhDr. G. S.,

- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, lebo nebola vykonaná rekonštrukcia, nebol žiadny priamy dôkaz o jeho vine a na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Trenčíne konanom 15. januára 2009 povedal meno skutočného páchatel'a, no nikto to neakceptoval,

- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, lebo skutok sa stal na území Českej republiky a nie na Slovensku.

S poukazom na tieto argumenty obvinený R. M. v petite dovolania navrhol, aby „dovolací súd na základe podaného dovolania postupoval v zmysle § 383 Tr. por. a podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a aby zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia súdov a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prikázal príslušnému súdu, aby bola vec vrátená až do prípravného konania.“

Predseda senátu Okresného súdu Trenčín v súlade s ustanovením § 376 ods. 1 Tr. por. doručil odpis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením, že sa k nemu môžu v stanovenej lehote písomne vyjadriť.

V lehote sa vyjadrila len prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorá navrhla dovolanie obvineného R. M. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko podľa jej názoru v posudzovanej trestnej veci dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. splnené nie sú. Svoje stanovisko v písomnom vyjadrení aj bližšie zdôvodnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného R. M. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho,

ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací z obsahu spisového materiálu zisťuje, že námietky, ktoré obvinený R. M. uplatnil v dovolaní, použil aj v konaní pred súdmi prvého a druhého stupňa, čím splnil podmienku dovolania podľa § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.

Obvinený R. M. v dovolaní ako prvý uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví

na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osobe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Z dikcie cit. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide **najmä** v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom. Určujúcou v tomto smere bude rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

V trestnej veci obvineného R. M. dovolací súd porušenie ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe nezistil. Z obsahu predloženého spisového materiálu dovolací súd zisťuje, že obvinený R. M. bol v priebehu celého trestného konania riadne zastúpený, pôvodne obhajcom JUDr. J. Š., ktorého mu bez meškania po vznesení obvinenia ustanovil súd, keďže si obhajcu sám nezvolil. Obhajca JUDr. J. Š. bol neskôr pre stratu vzájomnej dôvery nahradený JUDr. K. P. Z obsahu spisového materiálu dovolací súd zisťuje, že si obaja obhajcovia svoje povinnosti plnili riadne a k výkonu obhajovacích práv obvineného R. M. pristupovali aktívne a zodpovedne.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený R. M. nenamietal porušenie ustanovení o povinnej obhajobe ani porušenie iných svojich „čiastkových“ obhajovacích práv. Namietal, ako už bolo vyššie uvedené, že „sa súdy oboch stupňov nezaoberali jeho námietkou zaujatosti, ktorú podal proti všetkým sudcom Okresného súdu Trenčín 22. februára 2008 a do dnešného dňa o tejto námietke nebolo rozhodnuté, v dôsledku čoho neboli splnené zákonné podmienky na to, aby okresný súd prijal obžalobu a rozhodol a že člen senátu odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne JUDr. D. E. mal byť vylúčený z konania, nakoľko pracoval v advokátskej kancelárii A., kde, pracuje dcéra a zať zavraždeného PhDr. G. S.“

Argumenty, ktoré vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uplatnil obvinený R. M., nie sú dôvodné.

K námietke zaujatosti, ktorú obvinený R. M. podal proti všetkým sudcom Okresného súdu Trenčín na onom súde 22. februára 2008 dovolací súd uvádza, že táto sa v predloženom spisovom materiály nenachádza. O tom, že táto námietka bola podaná, svedčí podanie

sudkyne pre prípravné konanie JUDr. E. T. z 11. marca 2008 (v spise na č. l. 675), v ktorom menovaná sudkyňa obvinenému R. M. oznamuje, že „o jeho námietke už nemohla rozhodnúť, pretože v čase podania námietky už vec bola predložená Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby.“

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že obvinený R. M. námietkou zaujatosti podanou 22. februára 2008 namietal zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Trenčín a tiež, že námietku podal skôr, než 13. marca 2008 na tento okresný súd napadla obžaloba v posudzovanej trestnej veci.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že obvinený R. M. námietku zaujatosti zopakoval aj v konaní pred okresným súdom, konkrétne na hlavnom pojednávaní konanom 28. mája 2008, pričom námietku zaujatosti rozšíril aj o všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne.

Okresný súd Trenčín uznesením **z 28. mája 2008**, sp. zn. 1T 27/2008, podľa § 31 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného R. M., nar. X., vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T 27/2008, nie sú vylúčení predseda senátu JUDr. M. S. a prísediaci PhDr. E. Č. a J. R.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením **19. júna 2008**, sp. zn. 2 Ndt7/2008, rozhodol, že sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. R. V., JUDr. J. K. a JUDr. M. Z. nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vo veciach obžalovaného R. M., vedených na tomto súde pod sp. zn. 6Tos 35/2008, a 6Nto 4/2008, a že trestná vec obžalovaného R. M. sa Krajskému súdu v Trenčíne neodníma.

Krajský súd v Trenčíne uznesením **z 24. júna 2008**, sp. zn. 6Nto 4/2008, rozhodol, že trestná vec obžalovaného R. M. sa Okresnému súdu Trenčín neodníma.

Okresný súd Trenčín následne na hlavnom pojednávaní konanom **16. júla 2008** v trestnej veci obvineného R. M. rozsudkom, sp. zn. 1T 27/2008, rozhodol.

V konaní na odvolacom súde po nariadení termínu verejného zasadnutia na 15. januára 2009 obvinený R. M. písomne dňa 7. januára 2009 vzniesol námietku zaujatosti proti JUDr. D. E., predsedovi senátu odvolacieho súdu.

Krajský súd v Trenčíne uznesením **z 13. januára 2009**, sp. zn. 6Nto 1/2009, podľa § 31 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že JUDr. D. E., predseda senátu odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti

obžalovanému R. M. vedenej na odvolacom Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To 114/08.

Krajský súd v Trenčíne následne uznesením z 15. januára 2009, sp. zn. 2To 114/2008, odvolanie obvineného R. M. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutiu vo veci samej musí predchádzať definitívne vyriešenie otázky vylúčenia namietaného sudcu, resp. sudcov senátu, ktorý je vo veci povolaný na také rozhodnutie. Je totiž neodňateľným právom obžalovaného, aby o obžalobe, ktorá bola na neho podaná, rozhodol samosudca alebo senát v predpísanom zložení sudcov, u ktorých nie sú žiadne pochybnosti o ich zaujatosti. Takýto právny stav, deklarujúci nevylúčenie sudcu z vykonávania úkonov trestného konania, nastáva až okamihom rozhodnutia nadriadeného súdu o podanom opravnom prostriedku proti uzneseniu súdu, ktorý rozhodol v prvom stupni o vznesenej námietke zaujatosti (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo Tpj 15/06).

Z vyššie uvedeného je teda evidentné, že v posudzovanom prípade pred vydaním meritórneho rozhodnutia bola otázka vylúčenia namietaného sudcu, resp. sudcov toho ktorého súdu vždy riadne vyriešená, pričom súdy každé zo spomínaných rozhodnutí riadne zdôvodnili. Fakt, že sa obvinený R. M. s obsahom uvedených rozhodnutí nestotožňuje, ešte neznamená, že v jeho trestnej veci rozhodoval vylúčený orgán. Z týchto dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že argumenty uplatnené obvineným vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie sú dôvodné.

Ako druhý v poradí uplatnil obvinený R. M. dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov – ustanovenia § 2 ods. 5 a ods. 6 a § 125 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie.

Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa

ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Námietky obvineného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, svojim obsahom nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obvinený R. M. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietal jednak rozsah vykonaného dokazovania tvrdiac, že „nebola vykonaná rekonštrukcia skutku“ a tiež spôsob hodnotenia dôkazov súdom tvrdiac, že „nie je žiadny priamy dôkaz o tom, že skutok spáchal on“, resp. tvrdiac, že „vrahom je niekto iný“.

Aplikujúc vyššie uvedené právne závery vo vzťahu k námietkam obvineného R. M. dovolací súd konštatuje, že ide námietky, ktoré svojim obsahom zjavne stoja mimo dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Ako posledný uplatnil obvinený R. M. dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad

odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, jednak že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený R. M. v rámci dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku tvrdiac, že „skutok, za ktorý bol odsúdený, sa nestal na Slovensku, ale na území Českej republiky v meste B.“ Zo skutkovej vety výroku rozsudku okresného súdu vyplýva, že skutok sa stal na Slovensku „na lesnej ceste v katastrálnom území obce H.“.

Ide o skutkové zistenie súdov prvého a druhého stupňa, ktorým je, z dôvodov už vyššie v texte uvedených, dovolací súd vždy viazaný (nemôže ho meniť, ani dopĺňať).

V dovolacom konaní sa obvinený nemôže úspešne domáhať zmeny právnej kvalifikácie skutku na podklade iných skutkových zistení, ako sú tie, ktoré ustálili sudy prvého a druhého stupňa. Takéto „skutkové“ námietky obsahovo nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania. Je tak evidentné, že v posudzovanom prípade obvinený R. M. s touto „skutkovou“ námietkou stojí zjavne mimo dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a právnych záverov konštatuje, že je evidentné, že v trestnej veci obvineného R. M. dôvody dovolania upravené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. splnené nie sú, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného R. M. uznesením odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová